
Interview s rektorem Univerzity Karlovy Václavem Hamplm

Interview s rektorem Univerzity Karlovy Václavem Hamplm

12.10.2012 18:30 ČT 24 Zpráva
Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Jak bude vypadat reforma vysokého školství? Na čem se univerzity s příslušným resortem dohodnou? Sledujte Interview ČT24. Hostem dnes bude rektor Karlovy Univerzity Václav Hampl, dobrý večer. Dobrý večer i vám, pane rektore.
Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Dobrý večer.
Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Novelu zákona o vysokých školách by měla vláda projednat do konce letošního roku. Jak tedy probíhají jednotlivá setkání mezi univerzitami a mezi ministerstvem školství, scházíte se?
Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Trochu se, trochu se vídáme, i když zatím na té pracovní úrovni ještě úplně ne, spíš je to na té nejvyšší úrovni s panem, s panem ministrem. Tady možná stojí za to upřesnit, pan ministr slibuje, že to je novela, která bude předložena vládě do konce roku. To znamená, v tu chvíli ona půjde teprve do meziresortního připomínkového řízení a vlastní projednání ve vládě, asi má cenu čekat až spíše v tom dalším kalendářním roce.
Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A kdy můžeme čekat pracovní skupiny, tedy jednání na úrovni pracovních skupin? Co to znamená, že se scházíte na té nejvyšší úrovni? Se nebavíte o detailech, jak by měla tedy reforma být provedena?
Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Zatím, zatím ještě detaily úplně na stole nejsou, ale já doufám, že to bude každou chvíli, protože ten harmonogram, tak jak ho pan ministr představuje, je v tom smyslu opravdu docela napnutý. Je pravda, že to jsou věci, o kterých ta debata nějakou formou běží dlouhou dobu. Ale jako je to složité a ty detaily, na kterých bude potřeba se domluvit, nejsou opravdu triviální, takže čas běží.
Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Tak pojďme možná zostrat do těch nejdiskutovanějších věcí. Velká debata se vede o tom, zda zavést školné nebo zda zavést zápisné. Pro co jste vy?
Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

No, tak my jsme... to jak celkem se obecně ví, tak ta idea zápisného pochází z materiálu Univerzity Karlovy, asi 3 roky starého v tuto chvíli, kterému my jsme říkali podněty, náměty pro novelizaci vysokoškolského zákona a tehdy my jsme to tak jako hodně vnitrouniverzitně probrali, prodiskutovali, rozebrali. A vyšlo nám, že prostě pokud bude politická vůle zavést nějakou formu zvýšení spoluúčasti studentů na tom financování studia, tak že to zápisné by vlastně bylo takové jakoby nejrozumnější formou.
Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A jaký je přesný rozdíl mezi školným a zápisným? Není to de facto totéž?
Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Jak jsme to my tehdy mysleli, tak ten rozdíl byl v tom, že to zápisné je jednak malá částka relativně, to znamená, je mnohem méně studentů, pro které je to nějakým způsobem bariéra. Tím pádem administrace toho poplatku by mohla být velmi jednoduchá, nebude tam obrovský systém výjimek, stipendií a podobně. A tím pádem, i když je to malá částka, tak vlastně ty náklady pro její vybrání pro ty vysoké školy by mohly být malé nebo velmi malé až mizivé a tím pádem vlastně, i když je to malá částka, tak ty vysoké školy by z toho mohly dostat relativně hodně. Různé varianty odloženého školného, všechny s sebou nesou velmi nezanedbatelné až vysoké transakční náklady, náklady na jejich vybrání. A výsledek pro tu vysokou školu potom by nebyl až tak nezbytně pozitivní.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Z toho, co jste momentálně řekl, to znamená, že by tam byl relativně nízký, nízké sítu výjimek, to znamená, že zápisné by opravdu platil každý bez rozdílu na to, z jakých sociálních skupin děti pocházejí nebo studenti pocházejí. A tím pádem by se neulevovalo takovému množství studentů jako v případě školného?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

No, přesně tak. Pokud by školné bylo, nevím, tehdy se uvažovalo třeba 30, 35 tisíc.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

10 tisíc za semestr.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Versus zápisné 2,5 tisíce, no, tak pochopitelně je to množství lidí, kterým byste potřebovali dělat nějaké, nějaké výjimky a úlevy. Tak bylo výrazně nižší.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Ale výjimky by tam byly.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

No, já si skoro myslím, že lepší by bylo než výjimky udělat to, že my už v současné době máme systém státních sociálních stipendií, které jsou nějak definovány, nějak administrovány, stát na ně dává nějaké peníze, 1600 měsíčně, tak nejlepší podle mě skoro by bylo udělat zápisné, pokud by bylo jaksi ochota ho udělat, tak ho teda udělat plošně bez výjimek a o tu patřičnou částku toho zápisného navýšit to sociální stipendium. Takže vlastně ty studenti, kteří už dnes pobírají sociální stipendium, což se tak jako tak administruje, tak by vlastně pro ně to nebyla žádná změna. Oni by ještě navíc nemuseli tam jako vysvětlovat, že oni vlastně na tohle ne a tak dále. A bylo by to úplně jednoduché bez jakýchkoliv dalších přidaných transakčních nákladů ošetřeno.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Zápisné by se platilo každý semestr nebo by to byl jednorázový příspěvek při vstupu na studium?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Tak my jsme to tehdy navrhovali, že by to vlastně byl vstup do dalšího úseku studia, což typicky bývá semestr. Ale to je, řekněme, technika, ale na tom zas tolik nezáleží.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A ta částka, o které byste, na kterou byste vy byli schopni kývnout, kde by měl být její strop? Protože z předchozích diskusí vyplývalo, že by to mělo být jenom několik jednotek tisíc. To znamená, určitě do desetitisícové hranice, ale zase je velký rozdíl, pokud to bude 5 tisíc a pokud to bude 10 tisíc měsíčně.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Přesně tak. Přesně tak. My v těch našich úvahách, tehdy jsme to odvíjeli právě od té výše toho sociálního stipendia, jakožto jakési kompenzace obtížné sociální situace některých studentů a tuším, a teď mě, prosím pěkně, neberte za slovo úplně do detailu, ale myslím, že jsme navrhli něco jako 1,5násobek té výše sociálního stipendia za semestr. Teda té měsíční výše sociálního stipendia 1,5násobek za semestr.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Což je 1600 korun, jak jste říkal před malou chvílí.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Ta měsíční výše je 1600 korun, ano.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Tak na co by potom peníze ze zápisného sloužily? Vy jste říkal, že velká část z nich by šla přímo na potřeby té které univerzity. Co je s tím zbytkem?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Víte, já mám tak k tomuhle možná takový trochu přístup jako kupeckých počtů. Ale mně připadá, že ano, zápisné logikou věci by především mělo souviset s administrativními náklady. To si myslím, že je jedna stránka věci. Na druhou stranu administrativní náklady toho zápisu, toho vstupu studenta do toho dalšího úseku, tak nese s sebou nějaké náklady. Ale ve finále to město hospodaří s nějakým objemem peněz. A jestliže na jedné straně se jejímu rozpočtu uleví, například zápisným, tak na jiné straně je schopná ty peníze naopak využít. Takže z mého pohledu tohle je, řekněme, technika. Ale ve finále by to znamenalo více peněz do toho systému. Ne třeba úplně dramaticky, ale poznatelně více peněz do toho systému. A bylo by hodně na té škole, na jejich kontrolních mechanismech, na jejich akademických senátech chtěli, aby se to ohlíдалo tak, že ty peníze budou využity smysluplně.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A bylo by i na té které škole, jak vysoké zápisné by si stanovila nebo by se to dalo zákonem, dejme tomu, ministerstvo školství by určilo: taková bude výše zápisného pro každou univerzitu a tím pádem není nějaká variabilita mezi jednotlivými vysokými školami.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Já musím říct osobně, na tohle nemám nějaký jako silný názor, já si myslím, že to jsou dvě varianty, které zase by měly být předmětem nějakého posouzení, zvážení a bezmála politického rozhodnutí. Obojí má svoje pro a proti. Ta fixní částka pro všechny stejná, nepochybně má tu výhodu jakési přehlednosti, nekomplikovanosti, naopak to, že si to školy můžou nastavit samy, jaksi více vychází vstříc jejich autonomii, jejich schopnosti konkurovat si vzájemně a podobně.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Ale studenti se toho zase na druhou stranu bojí. Od nich přicházejí obavy, že potom vysoká škola by mohla libovolně zvyšovat zápisné a oni by si s tím nemuseli úplně tak dobře poradit.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

No, ne, to jsem já, prosím pěkně, vůbec neměl na mysli, že by libovolně. Já si myslím, že každopádně, a to myslím pan ministr Fiala opakovaně zdůrazňuje, že prostě maximální výše toho zápisného by mělo být stanoveno do konce zákonem. To prostě by měla být věc, která není jednoduše nebo není vůbec jednoduše překročitelná. To je jiná věc. Ale pod tímto možným maximem, tak potom jestli si školy budou konkurovat tím, že budou různě nastavovat tu výši, tak to si myslím, že by mělo také některé výhody. I když já bych tady byl trochu opatrný na to třeba, že v současné době je vidíme ne úplně obrovský zájem o některé typy škol, typu technických škol, přírodovědných škol a které přitom také ty případné prostředky, které by tímto získaly, by rozhodně potřebovaly. Takže to je věc, kterou, kterou by bylo potřeba velmi důrazně, důkladně zvážit.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Vy už dlouhodobě upozorňujete na fakt, že školství je podfinancované. Ani samotná reforma podle vás tento stav neřeší. Z jakého důvodu, není vůle, nejsou peníze, není vlastně jednoznačná cesta, jak toho dosáhnout, aby se opravdu nalilo jednorázově několik miliard asi do školství, aby to vůbec pomohlo?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Tak tohle je téma, které, obávám se, přesahuje možnosti předsedy Konference rektorů, protože jsem pevně přesvědčen, že to souvisí hodně ani ne tak, řekněme, s politickou vůlí, ale s politickými možnostmi. Prostě v situaci, kdy tady významná jaksi podstatná část státního rozpočtu je vlastně oblikatorní, vláda sama a parlament nemá v rámci platných zákonů mnoho manévrovacího prostoru, jak s těmito prostředky naložit, tak pak je samozřejmě o to větší tlak na to, jak naložit s tou částí, která, řekněme, je volná, která jaksi je přístupná politickému rozhodování, jak s ní naložit. Takže to bych řekl, že je skoro ten hlavní fundamentální problém. Ale jinak si myslím, že když se podíváme na srovnání se zeměmi, s kterými se srovnávat chceme, tak prostě to podfinancování je relativní a je jedno, jak to počítáme, jestli na studenty, na učitele, na vědecký výsledek, na HDP, na cokoliv, prostě jsme chronicky dlouhodobě podfinancovaní v tomto a je to jeden z fundamentálních problémů, které máme. Chceme-li mezinárodně konkurovat, potřebujeme mít mezinárodní učitele třeba. A ty mají nějaké mezinárodním trhem nastavené platy a my na obtížně dosáhneme.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Když mluvíte o zahraničních profesorech, učitelích na vysokých školách, je to ten nejpálčivější problém, kvůli kterému řešíte nedostatek peněz na vysokých školách nebo kdybyste měl říct, co vás aktuálně nejvíce trápí, na co opravdu nemáte peníze a velmi rádi byste je měli?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Určitě je to ta platová hladina. Jako já bych zase nerad se v tomhle dotknul třeba našich vlastních učitelů, to jsou velmi často velmi jako mezinárodně, světově etablovaní lidé, kteří prostě tady žijí za podstatně méně peněz, že by žili jinde. A většina z nich nejsou lidé, který by byli zlatokopové, kteří by potřebovali jako vydělávat za každou cenu co nejvíc. Ale potřebují vydělávat nějak rozumně, aby to byly důstojné peníze. A navíc ta konkurence, řekněme, těch mezinárodních učitelů nebo zahraničních učitelů je něco, co myslím to české vysoké školství hodně potřebuje. O tom jsem, o tom jsem

přesvědčen. Jestli bych to charakterizoval jako zrovna to nejpalcivější v tuto chvíli, to nevím. Jsou tady i věci, které se týkají třeba infrastrukturních záležitostí, vybavenosti vysokých škol. To je problém teda v tuto chvíli zejména Prahy. Jako tváří v tvář evropským strukturálním fondům, které jsou velmi štědře využívány mimo Prahu, ale nastavením pravidel je Praha vyloučena, tak to je prostě další velký problém.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Momentálně dostávají univerzity ze státního rozpočtu 80 procent podle počtu studentů a 20 procent se potom doplňuje podle kvalitativních ukazatelů. Bude se tenhle ten poměr ještě nějakým způsobem do budoucna měnit a měl by z vašeho, podle vašeho názoru?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Odpověď na obě ty otázky je ano. Před dvěma dny, myslím, proběhlo zasedání takzvané reprezentativní komise, to je takové těleso, které vlastně ministerstvo školství společně s reprezentacemi vysokých škol diskutuje a domlouvá mechanismy financování vysokých škol na nadcházející rok. A tam jsme se domluvili a je to v tuto chvíli potvrzené tou reprezentativní komisí, že ten podíl těch kvalitativních parametrů vzroste na, tuším, 22,5 procenta. Čili to je ta první odpověď ano. To je umožněno zejména nebo jistá relativní bezbolestnost tohoto je umožněna tím, že pan ministr Fiala domluvil a zatím je součástí návrhu státního rozpočtu, doufejme, že to vydrží, navýšení celkových prostředků na vysoké školy. Čili vlastně ten posun těch z 22 na 22 procent kvalitativních kritérií, tak vlastně jde na úkor nebo na vrub tohoto navýšení celkového rozpočtu mírného, asi necelou třičtvrtě miliardu ale navýšení rozpočtu vysokých škol. Co se té druhé otázky, jestli je to správně, jestli by se to hodit mělo. Já jsem celou dobu velmi jasným zastáncem toho, že ano.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Znamená to, že budou vysoké školy i přijímat více studentů, když budou mít více peněz?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

No, to jsou dvě různé věci. Když se podíváme na graf toho, jak vypadá, vypadají prostředky na financování výuky přepočtené na jednoho studenta za posledních asi 5 let, tak je to setrvalý pokles dolů. Čili my potřebujeme, a to teda na částky, které jsou třeba významně nižší, než jsou částky třeba na jednoho studenta základních a středních škol paradoxně. Takže...

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Tak abychom byli konkrétní, na vysokých školách, pokud se nepletu, se to pohybuje pod 50 tisíci korunami na studenta.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Průměrně, průměrně. Samozřejmě je to velmi různé podle různých oborů. Ale když vezmeme všechny peníze a všechny studenty a vydělíme to, tak je to významně méně než 50 tisíc, přesně tak.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A v případě středních škol, tedy jaký je tam ten rozdíl, víte to z hlavy, abychom si udělali představu?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

No, já si myslím, že je to něco jako, teď prosím pěkně, mě nezkoušejte z konkrétních čísel, ale já si myslím, že je to něco blízkého dvojnásobku. Takže...

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A co se týče počtu studentů, tedy protože vy jste říkal, to jsou dvě oddělené nádoby, když budeme mít víc peněz do školství, neznamená to jednoznačně, že budeme přibírat nové studenty, že si budeme moci dovolit tento krok. Tak jak to tedy bude vypadat?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

No, přesně, k tomu jsem se chtěl dostat. My vlastně potřebujeme zvrátit ten setrvalý několikaletý pokles prostředků, které máme přepočtené na jednoho studenta a jeden ze... a k tomu jsou jediné dvě možnosti. Jedna je přidat peněz, druhá je takříkajíc ubrat studentů. A ta idea, která je teďka na stole a která se vážně řeší, je mírně přidat prostředků a nezvyšovat počet studentů úměrně tomuto, tomuto navýšení prostředků a tím pádem vlastně můžeme ten relativní počet peněz, který dostáváme na jednoho studenta, trošičku začít vracet k nějakým normálnějšími hodnotám.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A jak je to v případě Karlovy Univerzity, opět nechci bazírovat úplně na maličkostech, ale budete mít v hlavě nějaký přibližný počet studentů, které jste přijali pro letošní rok a zda tedy zůstane tento stav zakonzervovaný i pro ten příští rok?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Tady zase možná stojí za to zmínit to, že vlastně počet studentů, které univerzita přijme, je na jednu stranu věcí jejího autonomního rozhodnutí, ale to kolik peněz na to dostane od státu, je věc i nějakého dohádovací řízení. A součástí

toho dohadování jsou i právě zase nově, relativně nově posledních pár let jsou i nějaké kvalitativní parametry. A díky tomu vlastně nám bylo umožněno neklesat z počty přijatých studentů tolik, jako je třeba průměr pro celé vysoké školství. Nicméně ten pokles tady je. A já bych řekl, že dokonce mně ani nějak jako zatím strašně nevdává, ta univerzita svým autonomním rozhodnutím a uvážením a odborným vyhodnocením své situace dospěla k závěru, že vlastně počet studentů už je dostatečný, že další nárůst pro tu univerzitu by nebyl nezbytně úplně to správné co dělat. Takže my jinými slovy, abych byl teďka konkrétní, my jsme v loňském roce vzali něco přes 22 tisíc studentů do všech prvních ročníků od bakalářů přes magistry po doktory a v letošním roce je to, řekněme, asi 21,5 nebo něco málo přes. Čili je to jakýsi pokles. Mimochodem už druhý rok za sebou, pokles v tom počtu přijatých studentů. Není to žádné drama, ale prostě je to jasný trend, který trvá, který už druhý rok pokračuje a který je v souladu skutečně jaksi se strategickým rozmnožováním té univerzity, že další bobtnání není na místě.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Co berete v potaz v případě takto strategického rozhodování o konečném počtu studentů, které přijmete na studium Karlovy Univerzity, jsou to i vyhlídky na pracovním trhu. Která všechna kritéria se do toho započítávají, aby vy jste udělali skutečně správné rozhodnutí, aby potom studenti neměli po absolvování školy problém s tím se uplatnit?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Jako u všech takovýchto rozhodnutí nejvíc v tom je takové to normální lidské zvážení té situace. Není to nějaký jednoduchý matematický algoritmus. Ale to, co je podle mě přitom hodně důležité, jsou kapacitní možnosti, prostory a zejména možnosti ve smyslu vysoce kvalifikovaných odborníků, kteří se o to starají. To je prostě množina, která není v České republice nekonečná, není nekonečná ve smyslu toho, co je univerzita schopná v rámci daných možností zaplatit a to je, myslím, jednoznačně určující faktor, plus jakýsi element, řekněme, já bych to nazval kvalita akademického prostředí, kdy přece jen v momentě, kdy to začne být velkoměsto ta univerzita, tak ty jednotlivé takřka mezilidské interakce mezi těmi hráči tam začnou být trochu problematičtější a to je také něco, co přece jenom pro tuto univerzitu vždycky bylo důležité, aby to prostě bylo taky trochu komunita nějaké společnosti, to kde se lidi vzájemně ovlivňují, kde spolu mohou mluvit, mají pro to možnosti ovlivňovat se a tím vytvářet nějakou novou hodnotu.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A taky je to jeden z prostorů, jeden možná z nejdůležitějších, kde přistupovat k vědeckému bádání, ale to je opět o penězích. Jak je na tom konkrétně Karlova Univerzita, třeba s nějakými vědeckými projekty, jak se vám daří v tomhle tom ohledu?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Já bych řekl, že se nám daří dobře, mám-li začít jednoduchou, jednoduchou odpovědí nebo relativně dobře. Jako ta situace naše, bych řekl, že se zlepšuje. Já jsem zrovna dneska se díval na aktuální čísla ohledně citovanosti našich, našich vědeckých prací, což je v té vědecké komunitě takový jako jeden z jednoduchých, ale poměrně rozumných indikátorů toho, jak si stojíme ve smyslu toho, že nás vědecká komunita světová vnímá, že nějak bere vážně to, co my vyprodukujeme. A ta čísla jsou, musím říct, pro mě velmi příjemným až skoro překvapením nebo rozhodně povzbuzením, protože docela zajímavě narůstají. Vlastně dneska se dá říct, že nějakých 60 procent všech citací prací vzniklých v Česku za tento rok má na sobě napsáno Univerzita Karlova. To si myslím, že je jako docela, docela dobrý údaj, to mě těší. Samozřejmě ne všechny jenom naše, řada z nich je ve spolupráci.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

V kterých oborech se vám nejvíce daří a co to je za konkrétní projekty vědecké, které se potom můžou dál i vlastně rozvíjet a pomáhají v tom vědeckém oboru i jinde mimo tu univerzitní půdu?

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Tohle číslo, které jsem řekl teďka, tak je vlastně vytažené z takového jednoho významného zdroje, kterému říkáme Web of Science a ten je, ten má jednu velkou výhodu, že je na nás nezávislý. To prostě dělají někde ve světě. A jednu nevýhodu, že moc nepostihuje humanitní a společensko-vědní obory. A ty vědci v humanitních a společensko-vědních disciplínách tvoří zhruba třetinu všech zaměstnanců nebo všech akademických pracovníků univerzity. Takže v tomhle je to trochu obtížné postihnout. Ale je pro mě těžké tu otázku odpovědět, které konkrétně projekty, protože ta šíře té univerzity je těžká... je velká. Ale jako příkladno, abych to tak vzal jako od Šumavy k Tatrám, rozhodně si myslím, že význačné jsou třeba, všichni znají naše egyptology, kteří jsou vědecká špička až po třeba CERN, fyzici částicový, medicíny všechny mezitím.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Děkuju, děkuju. Já vám děkuju za rozhovor, na shledanou.

Václav HAMPL, rektor, Univerzita Karlova v Praze

Děkuju, na shledanou.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A loučím se s vámi, na shledanou.